

- Είναι τραγικό, δεν το χωράει το μυαλό μου. Πώς μπόρεσε και πλαστογράφησε το απολυτήριο; Και να πεις ότι είχε και τόσο μεγάλο όφελος! Ε, τι λες κι εσύ αγάπη μου;
- Μη μιλάς για όφελος σε τούτο το σπίτι της προσφοράς και της ανιδιοτέλειας.
- Δε λέω, κι εσύ δεν πάτησες ποτέ σου σε πανεπιστήμιο, δεν έκανες ποτέ σου μεταπτυχιακό. Θυμάσαι χρυσέ μου που φρόντισε ο Μεγάλος και ο μπαμπάς και σου ήρθαν και τα δύο στο σπίτι; Θυμάσαι πόσο χαρήκαμε εκείνο το πρωινό; Αξέχαστο θα μου μείνει. Τι ρομαντική απόδραση στην Αίγινα! Ας είναι καλά ο θεός με το σκάφος.
- Άστα τώρα μην τα σκαλίζεις. Εγώ ήμουν ταγμένος. Για το καλό της χώρας. Χωρίς αυτά δεν θα γινόμουν ποτέ καθηγητής στο πανεπιστήμιο, ούτε και υπουργός αργότερα όταν χρειάστηκε να παρθούν γενναίες αποφάσεις για το μέλλον της χώρας. Τότε που τα χέρια των δειλών έτρεμαν για να βάλουν την υπογραφή τους σε οδυνηρές αποφάσεις, έπρεπε κάποιοι σαν και μας να βγάλουμε το φίδι από την τρύπα. Και τι εισπράξαμε; Αχαριστία.
- Ας μην υπερβάλλουμε γλυκέ μου. Δεν εισπράξαμε και λίγα. Τώρα έρχεστε πάλι στο προσκήνιο. Βλέπεις ο κόσμος και γρήγορα ξεχνάει και βαθιά δεν το ψάχνει. Άλλωστε, λίγοι ξέρουν την αλήθεια για σένα και όσοι την ξέρουν έχουν και τη δική τους τη φωλιά λερωμένη.
- Τι θες να πεις καλή μου;
- Τίποτα μην ταράζεσαι. Άλλωστε αν φτάσει ο κόμπος στο χτένι υπάρχει και η Τυφλή. Κανείς δεν αμφισβητεί την Τυφλή. Όλοι δηλώνουν πως την εμπιστεύονται απόλυτα.
- Λες για τον Μακρικοσμά; Τι φταίει αυτός αν η Τυφλή έτσι αποφάσισε.
- Και γι' αυτόν και για τον Λέσβιο και για τον Δήμαρχο και για πολλούς άλλους.
- Εμένα τώρα μου ήρθε στο μυαλό εκείνος ο ανόητος που έκλεψε μολύβια για το γιο του επειδή δεν είχε, λέει, να γράψει για το σχολείο. Μα είναι δυνατόν; Είναι λόγος αυτός για να κλέψεις, είναι λόγος να παρανομήσεις και να χαλάσεις το ποινικό σου μητρώο; Άσε το ρεζιλίκι του κόσμου!
- Έλα ντε. Κλέβεις μόνο αν αξίζει πραγματικά τον κόπο. Μόνο αν «είναι πολλά τα λεφτά Άρη». Άλλωστε μόνο τότε είναι σχεδόν βέβαιο-τι το ήθελα το «σχεδόν»;- ότι όχι μόνο θα τη γλυτώσεις αλλά θα σε πούνε και μάγκα.
- Τι λες πάλι αγάπη μου; Ποιος είναι ο Άρης; Είπαμε, κάτι τέτοια ονόματα να μην λέγονται στο σπίτι. Ακούνε και τα παιδιά. Θα μας περάσουνε για Αριστερούς.
- Έχεις δίκιο. Θα τύχει καμιά φορά να συναντήσουν κανέναν πραγματικά Αριστερό και δεν θα τον αναγνωρίσουν. Θα τους φουσκώσει τα μυαλά και αλίμονο μας.

- Τι λες; Πάμε μια βόλτα στην παραλία τώρα που όλοι τρέχουν να χωθούν στα μαγαζιά σαν τα πρόβατα;
- Ναι χρυσέ μου πάμε. Αύριο σε περιμένει δύσκολη μέρα. Έχεις παράσταση πάλι, μην το ξεχνάς.

Σ.Σ

Όλα τα παραπάνω είναι αποκυήματα φαντασίας. Όπως έλεγε και ο Μποστ στη «Μήδεια»: «Εδώ δεν γίνονται αυτά...»